

tægter. En sag mellem FFA og FFA's tidligere formand om formandskabet i FFA omtales.

17. I afsnit VI.E omtales nogle problemer i forbindelse med DfA's tilsyn over for FFA. I november 1989 påbegyndte direktoratet en undersøgelse af FFA's udgifter for 1988. Undersøgelsen blev senere udvidet til også at omfatte 1989 og 1990. Der blev rejst forskellige spørgsmål om og kritik af omfanget og effektiviteten af DfA's tilsyn.

Efter Rigsrevisionens vurdering har undersøgelsen været betydelig mere omfattende end direktoratets normale tilsyn. DfA har givet udtryk for, at der har været tale om det mest dybtgående tilsyn med anvendelse af administrationsmidler, direktoratet nogen sinde har foretaget i en arbejdsløhedskasse.

18. Resultaterne af tilsynets konkrete undersøgelser omtales i kapitel VII. Generelt er det regnskabstilsynets indtryk, at kasser og forbund sørger for at foretage en korrekt opgørelse og fordeling af fællesudgifterne. Eventuelle fejl skyldes primært forståelses- og/eller fortolkningsvanskeligheder, og langt de fleste fejl er blevet rettet uden større diskussioner.

19. I afsnit VII.A omtales de generelle problemstillinger, tilsynet er stødt på, og i afsnit VII.B beskrives forhold omkring 7 arbejdsløhedskasser ud over FFA, hvor der har været tale om egentlige problemer.

20. I afsnit VII.C omtales resultatet af tilsynets undersøgelse af FFA's samadministration med SFF. Der blev fremført en række påstande om, at SFF havde misbrugt administrationsaftalerne til at tappe FFA for årlige beløb på mellem 10 og 15 mio. kr. Dette skulle bl.a. være sket ved, at administrationsaftalerne for 1988, 1989 og 1990 indeholdt poster, der ikke eller kun delvis vedrørte arbejdsløhedskassen, at nogle poster beløbsmæssigt var sat for højt (overdebitering), og at den generelle fordelingsnøgle (81 pct. til FFA og 19 pct. til SFF) var forkert.

21. Direktoratet valgte at foretage en nærmere undersøgelse af udvalgte regnskabsposter med udgangspunkt i regnskabsåret 1988. Undersøgelsen har for en del posters vedkommen-

de ikke givet anledning til nævneværdige bemærkninger eller ændringer fra direktoratets side, mens direktoratet i en række andre tilfælde har truffet egentlige afgørelser. Det er direktoratets vurdering, at den samlede regulering som følge af afgørelserne maksimalt vil udgøre 11-12 mio. kr. i FFA's favør.

Nogle af afgørelserne er indbragt for Østre Landsret af FFA, hvor sagen endnu ikke er afgjort.

Endvidere ankede FFA en række afgørelser til Arbejdsministeriet, hvor reguleringen skulle have været sket i 1992. Ministeriet gav opsættende virkning med reguleringen under forudsætning af, at der blev indgået en aftale mellem SFF og FFA om rentebetaling. I september 1993 har Arbejdsministeriet tiltrådt direktoratets afgørelser, hvilket vil medføre yderligere reguleringer. Der kan ikke siges noget sikkert om størrelsen af disse reguleringer, men direktoratet har tidligere skønnet, at der kan blive tale om op til ca. 5 mio. kr. i FFA's favør.

Endelig havde DfA oprindeligt krævet kursusudgifter for første halvdel af 1988 fordelt mellem FFA og SFF, men Arbejdsministeriet har ændret afgørelsen, så der nu ikke skal ske fordeling af kursusudgifterne.

22. Efter direktoratets opfattelse har der i sagen om FFA været tale om overtrædelse af § 82 i arbejdsløhedsforsikringsloven. Kammeradvokaten har givet udtryk for, at der ikke var grundlag for at indgive politianmeldelse mod FFA eller FFA's nuværende eller tidligere ledelse, og arbejdsministeren har som tidligere omtalt ikke fundet grundlag for at bringe arbejdsløhedsforsikringslovens § 38 i anvendelse.

Efter Rigsrevisionens opfattelse har direktoratet udført et stort arbejde for at finde frem til de efter direktoratets opfattelse korrekte udgifter for FFA. Dette har efter Rigsrevisionens vurdering voldt direktoratet meget besvær og været meget tidskrævende. Som tidligere omtalt bør der efter Rigsrevisionens opfattelse fastsættes regler om samadministration, som kan administreres og kontrolleres.

23. Kapitel VIII omhandler statens økonomiske relationer til arbejdsløhedskasserne og mellemregningskonti i forbindelse med samadministration. Statens indtægter i form af med-